

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

Nr. 2 — 3. årgang

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

1. februar 1948

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år.
Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogensgodkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Rådspresident Dagmar Halvorsen

holdt følgende foredrag for dertil innbudte damer i Moss.

Mine damer!

Jeg vil få lov til å ønske dere velkommen her i dag, og takke for at så mange har mottatt innbydelsen.

Det er en gren innen Odd Fellow Ordenen som benevnes Rebekka-institusjonen, som jeg gjerne ville fortelle dere litt om. Jeg skal ikke her komme særlig inn på Odd Fellow Ordenens historie, men innskrenke meg til å nevne at Ordenen opprinnelig er engelsk, at den sannsynligvis er oppstått omkring 1700 årstallet. I 1816 ble Ordenen overført til Amerika, og i 1819 grunnlas den første Odd Fellow loge i Baltimore, Maryland, av Thomas Wildey. Fra denne loge er alle de senere Odd Fellow loger oppstått, først over hele Nord-Amerika og siden 1870 i Europa. — Thomas Wildeys store menneskekjærlighet kom straks fram ved hans aktive hjelpearbeid, da den gule pest nettopp på den tid raste i Amerika. Forholdene i landet var slike at de nok kunne vekke en varmhjertet manns følelser for en ulykkelig stillet meneskehet. Under slike forhold innså Thomas Wildey at intet harmonisk samfunn kunne bygges opp på noen annen grunnvoll enn «Vennskap, Kjærlighet og Sannhet», som er Odd Fellow Ordenens høye motto.

Odd Fellow Ordenen ble fra først av satt ut i livet av menn, og opprinnelig var det også meningen at privilegiet: Å bli en i V.K. & S. prøvet og oppdratt person, kun skulle være det sterke kjønns sjanse. Det viste seg allikevel snart at ettersom Ordenen i ærbødig ansvar for sitt motto og de dermed følgende plikter skulle oppta de forskjellige grener av barmhjertighetsarbeidet — såvel innad som utad — meldte seg helt naturlig spørsmålet om å få assistanse av brødrenes hustruer og døtre. Virkningen av Odd Fellow Ordenens etiske oppdragelse måtte jo i første rekke sette spor innenfor brødrenes hjem, og derigjennom vokste snart ønsket fram hos mange brødre om å danne foreninger som i en eller annen form kunne få deres kvinnelige pårørende med i det sosiale veldedighetsarbeid innen Ordenen.

Den 20. september 1851 ble *Rebekkagraden* godkjent av Storlogen.

Endelig i 1894 vedtokes beslutning om at «medlemmer av en Rebekkaloge kan enhver kvinne bli som har fylt 18 år og som tror på et høyere vesen som verdens skaper og opprettholder, og som er av god moralsk karakter.»

Den 3. juli 1881 ble den første Rebekkaloge stiftet i Danmark. At Danmarks innførelse av rebekkaloger har hatt sin store betydning for oss her i Norge, er vel helt sikkert. Rebekka-institusjonen kom fra Danmark til Norge i 1909, den 28. mai 1909 ble den første norske Rebekkaloge — St. Sunniva — stiftet i Oslo. Vi har i dag 3 Rebekkaloger i Oslo, samt loger i Stavanger, Bergen, Ålesund, Trondheim og Kristiansand. Under krigen ble ordensarbeidet innstillet, men etter frigjøringen er det gjenopptatt i disse byer, med stor tilgang av medlemmer. Grunnen til denne store tilgang er vel den at i verden i dag behøves mer enn noensinne krefter som vil forsøke å nærme menneskene til hverandre i godhet og forståelse. Vi Rebekkasøstre har lovet dette. Det er en stor oppgave som er gitt oss, men la oss forsøke å gjøre vår innsats. Viljen og arbeidet må imidlertid begynne hos oss selv, selviskheten må vi være kommet utenfor, for først da kan arbeidet med vår Ordens lære spres videre.

Jeg tror nok vi trygt kan si at det er sterkt behov for en Odren som Odd Fellow Ordenen, med dens formål, og på et så høyt etisk plan, og at den derfor også i høy grad er berettiget.

En stor dikter uttalte engang at man skulle sette seg lange mål. Det er noe som gir fasthet og målbevissthet, som former et menneskes karakter og stålsetter ens vilje og energi. Odd Fellow Ordenens mål hører til denne kategori. Den har gjennom arbeidet mot sitt «lange» mål fått en stor, indre styrke, som har gjort Ordenen, i hvert fall moralsk, til en fast og solid sammensveiset organisasjon og skaffet den høy anseelse utad. Og sine enkelte medlemmer har den kunnet gi troen og overbevisningen om at vårt virke står i en stor og hellig saks tjeneste, som er til velsignelse for menneskeheten.

Hvorledes dette arbeid utføres eller er organisert, skal

(Forts. side 2.)

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

Ved et årsskifte

prøver man alltid å se framover, og man har så mange ønsker og håp for seg selv og for dem og det man er glad i. I første rekke ønsker alle å få være friske og å ha levedyktige vilkår for seg og sine, fredelige forhold i hjemmet og blant venner, forståelse og overbærenhet på alle hold og kanter.

Når man leser dagspressen nå på det nye året, kommer man uvilkårlig til det resultat, at fred og fordragelighet er et ukjent begrep, og at det er vanskelig å enes om det allé lengter etter, nemlig å oppnå fred mellom folkene.

Vi har selvfølgelig ingen ting vi skal ha sagt i det gigantiske oppgjør som foregår ute i verden i dag, men en ting må være klart for alle, at det første grunnlag for fred mellom folkene må være, at hvert individ innerst inne i seg selv vil det gode, eller er besjelet av ønsket om bare å gjøre det gode.

Håpet om fred og fordragelighet er noe som alltid opp- tar våre tanker, og det håp oppgir vi ikke, for vi har jo en usvikelig tro på at det gode skal seire til slutt. Men det gjelder at enhver av oss forstår våre forpliktelser, og gjør hva vi kan for å skape fred i oss selv, og blant våre omgivelser.

La oss stille oss noen spørsmål:

Går vi alltid fredens vei i vårt daglige liv?

Prøver vi å se oss selv slik som vi i virkeligheten er?

Har vi evne og vilje til å forstå andre mennesker?

Gjør vi mot andre det vi vil de skal gjøre mot oss?

Slik kunne vi spørre i det uendelige, daglig stilles vi overfor slike spørsmål og prøver.

Det er ikke alltid så godt å svare på dette, og ikke alltid så lett å gjøre det som rett er, men vi Odd Fellows blir jo stadig minnet om hva det ventes av oss, og vi har lovet å gjøre hva vi kan, arbeide på oss selv for å bli god. La oss gå inn i det nye år med dette for øye.

Dagmar Halvorsen, (forts. fra side 1).

jeg her ikke komme nærmere inn på, det er et helt kapittel for seg. Jeg skal bare nevne at vi har et innadvendt og et utadvendt arbeid, som går hånd i hånd. Det ligger i sakens natur at det siste mest skjer i form av velgjørenhet. Det er uhyre summer som sammenlagt her og i andre land er anvendt til dette i tidens løp. Men det er klart at vi etter beste evne også sørger for våre egne. Til dette har vi forskjellige fonds.

Det følger selvfølgelig plikter med ved å gå inn i en Rebekkaloge. En av disse plikter er at man forplikter seg

til troskap mot Ordenen. En Rebekkaloge er ingen alminnelig forening hvor man kan melde seg inn og ut etter behag. Da Odd Fellow Ordenen er et sluttet samfunn, melder der seg straks «taushetsplikten» utad.

Innen Rebekkainstitusjonen har vi kvinner store oppgaver, vi er nå engang mer enn mannen henvist til å lytte til følelsens og hjertets stemme, og vi føler derfor i større grad den plikt å være god mot dem som lider, og holde lysets, ideens og det godes fane høyt. Ett av de midler vi har til å hjelpe oss, er våre loger, i Rebekkalogene får vi impulser, der får vi støtte.

Det er vanskelig å snakke om Rebekkagradens historie uten å komme inn på dens ritual, for ritualen er livskilden hvorom søstrene samles, hvorfra de gode impulser kommer og ved hvis hjelp den foredling av den menneskelige karakter, som er hele vår Ordens hovedmål, naes! Og alt hva ritualen rommer av skjønnhet, og sannhet, er samlet i det ene ord «Rebekka». Det er Rebekkasøstrenes mål å være som Rebekka: Hun var blid og myk og fylt av takk og tilbedelse. Det er denne karakter som har betydning, og fremdeles betyr så meget i verden.

Man behøver selvfølgelig ikke å være Rebekkasøster for å ta del i filantropisk arbeid eller for å utøve barmhjertighetsgjerninger, men — er man virkelig Rebekkasøster, kan man ikke la være å vandre offervillighetens trange vei, det er den store forskjell.

En god Odd Fellow skal være et eksempel for andre, og dernest i all sin tale og handling virke for at Ordenens lære trenger inn i menneskenes sinn. Kan det lykkes, vil drømmen om «fred mellom folkene» ikke lenger være utopi, men en realitet. Den skjerv hver enkelt yter til dette formål, er i seg selv ikke stor, men som et frø som spirer og gror, å være med i dette gjør livet rikere og gir glede og velsignelse til en selv og til alle mennesker.

Måtte «vennskap, kjærlighet og sannhet» bli det hvorpå en ny verden kan bygges, hvor det råder «god vilje mellom menneskene og forståelse mellom samfunnsklassene.»

*

Vår Orden er snart 100 år, og hva er så resultatet av alle disse års arbeid? Hva har vi utrettet, kan det spørres. Fra den første stund Rebekkalogene ble opprettet i Norge, meldte seg også her spørsmålet om det sosiale virkefelt utad, om planleggelse av veldedighets- og barmhjertighetsarbeidet. De første tiltak ble gjort ved avholdelse av basarer til veldedige formål, og Oslo-logene arbeidet sterkt for opprettelse av Veslehjemmet, som i 23 år ble drevet av Odd Fellow Ordenen, inntil det i 1936 ble overdratt til Oslo kommune. Det fullt ut moderne barnehjem kostet ca. kr. 320 000.—, alt betalt. Dessuten har de forskjellige Rebekkaloger rundt omkring i landet gitt sitt veldedighetsarbeid i form av hjelp til barn, tilsyn og hjelp til gamle damer, hjelp til oppkledning av konfirmanter, tilsyn og hygge for ensomme gamle. Under krigen ble der sendt en masse tøy til Finnmark, og nå sist ferdige syke-

kurver med fullt utstyr; spebarnstøy er av søstre sydd med alt tilbehør og gitt til fattige mødre såvel i Oslo som i Finnmark. I vinter er — og blir — vår Orden med i hele den siviliserte menneskehet som er mobilisert — offentlig og privat — i den verdensomfattende hjelpeorganisasjon for å lindre nøden i Europa.

Midlene til å fremme alle disse tiltak er fremkommet ved frivillige gaver, enkelte fonds og på symøter. Vi Rebekkasøstre har nemlig våre syforeninger, hvor der strikkes, syes osv., og hvor det ved siden av er rikelig med hygge og underholdning.

Dere vil sikkert alle herav forstå at menneskekjærligheten er grunnlaget på hvilket Odd Fellow Ordenen er bygget, og at den har satt seg som oppgave å foredle sine medlemmer ved gjennom ritualer å vekke stemninger hos dem, så vi får et åpent øye for livets skjønnhetsverdier, å foredle deres tankegang og gjøre godt mot våre medmennesker, og den måner oss til å bygge vårt liv og levnet på de tre idealer

Vennskap i sinnelag og tankegang — menneskekjærlighet og sannhet i våre ord og i vår handlemåte.

En nyttårs betraktning.

2. januar 1948, vi har så vidt tatt de første skritt inn i det nye år, — og la oss først før jeg går videre — sammen se litt på året som svant hen.

Jeg spør meg selv — jeg spør hver enkelt søster, hva har vi ytet av *Vennskap* — *Kjærlighet* og *Sannhet* i året som gikk?

Har jeg etter beste evne — øst ut av disse fond som jeg med iver og glede er gått inn for — og som jeg for Den Allmektige har lovet min loge — — —

Har du?

Har du støttet der hvor hjelpen trengtes mest — har du tatt en søster i forsvar når onde tunger er i sving — har du mildnet det hjerte du selv har såret — har du tatt en søster i favn til hvem du eiet ikke smil. — — —

Å nei — jeg kan kun svare for meg selv Men la oss gjøre opp året som gikk, revidere vårt regnskap og begynne det nye år med en saldo i loge «Vårs» favør: «Alt for vår loge» i kraft av vårt løfte.

La oss hver især begynne året med dette for øyet — spre litt solskinn om deg, — ved din side, til nestemann — la nestekjærligheten bli stigende, og utdybelsen av vennskapet øke, da vil du favne det nye år og stadig gå fremad på veien og ordene.

Hva kan jeg gjøre for deg — vil bli en realitet.

Stavanger 2. januar 1948.

Sekretæren.

Fra Rebekkaloge Pax.

Søndag 21. desember holdt loge Pax sin tradisjonelle julefest for gamle i Linea hotell. Her var dekket et meget festlig julebord og str. O. M. holdt tale og ønsket de gamle velkommen. Det ble servert skinkestek og sjokoladepudding som smakte fortreffelig. Senere servertes kaffe og julekake og så gikk vi rundt juletreet og sang alle våre kjære julesanger. Sokneprest Pharo holdt en hyggelig andakt og soknepresten og str. Sesseng sang duetter. Str. Løvaas og str. Sesseng underholdt med musikk og sang også under middagen.

Til slutt kom julenissene med gaver og gleden ble stor da de oppdaget en liten kaffepose blant annet. Str. Norum har vært julenisse i alle år og de gamle er svært begeistret for julenissen. Det var en meget vellykket fest.

Julefest for gamle.

Torsdag 11. desember 1947 arrangerte loge Vår julefest for ca. 70 enslige gamle, på noen få nær, der ikke var rask nok til å delta i festen.

Logesalen var for anledningen vakkert pyntet med levende lys og blomster og under orgelets toner ble så de gamle ledsaget inn i logesalen ved sin søster som den enkelte kjente.

Str. O. M. ønsket så i velvalgte ord alle hjertelig velkommen, hvoretter «Deilig er Jorden» ble sunget unisont. Pastor Arthun holdt så en kort andakt over Julens Evangelium og til slutt sang koret et par vakre julesanger. Det hele var så vakkert og gripende og julens enkle, men vakre Evangelium fant her veien til hjertene så vel hos de gamle som til hver enkelt søster.

Etter at høytideligheten oppe i logesalen var slutt, ble så ved behjelpelige søstre de gamle ført inn i selskapsrommene hvor et festlig julebord sto dekket — og bød de gamle velkommen, sammen med en del av søstrene. Her fikk de en herlig middag, og etterpå kaffe og julebrød. Der var både taler og sanger ved bordet og maten lot til å smake helt fortreffelig. Der ble pånytt sunget endel julesanger og til slutt kom julenissen med en konvolutt til hver især av de gamle, den skulle ikke åpnes før de kom hjem — de ble nok her overrasket over å finne en pen pengegave: kr. 50.— til hver av de gamle.

Festen for de gamle ble en opplevelse — så vel for de gamle som for hver enkelt søster som deltok, ikke bare fordi at søstrene ble et minne rikere — men de fikk her være med å spre *sol* og *glede* inn i et sinn, der kanskje i flere år har satt bak en iset rute — hvor selv ikke solen har tittet inn.

Stavanger 20. januar 1948.

Sekretæren.

MØTER I FEBRUAR

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.

13021219 0 + 2, 130222619 — + 3.

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.

1302918,30 — + 2, 13022318,30 = + 3.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

1302519 0 + 3 Årsfest 13021919 = + 2.

Rebekka Loge nr. 4 Pax, Trondheim.

13021219,15 0 + 1, 13022619,15 = + 1.

Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

1302319,30 = + 2, 13021719,30 = + 2.

Rebekka Loge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand.

13021018,30 = + 2. 13022418,30 = + 2.

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

1302219 13021619.

NYE KANDIDATER

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

50 26 20 — 24 32 50 44 52 — 46 20 34 24
58 52 22 46 — f. 14/3-1888 — 36 32 24 22 52
26 46 60 18 34.

50 26 20 — 60 24 38 60 20 48 — 24 18 44 38
60 34 54 — f. 5/5-1903 — 24 28 60 18 60 34
48 52 26.

50 26 20 — 58 52 26 22 46 60 36 60 26 44 52
— 16 4 48 52 — f. 8/12-1890 — 46 43 52 38
36 52 38 60 34 54.

NYE MEDLEMMER

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.

Signe Amundsen, Eilert Sundtsgt. 23, Oslo.

Gulborg Hegdahl, Cam. Colletsvei 10, Oslo.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

Borghild Gudmundsen, Furrasgt. 33, Stavanger.

UTGÅTTE MEDLEMMER

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

Emma Midtbo, Dalsbergstien 3, Oslo (passiv).

ERINDRINGSLISTE

Den 4. mars fyller str. Ragnhild Kildebo, medlem av
Rebekka Loge nr. 2 Urania, 70 år.

Den 14. mars fyller str. Anne Aasen, medlem av Rebekka
Loge nr. 9 Caritas, 80 år.

17. mars fyller str. Olgen Harold, medlem av Rebekka
Loge nr. 2 Urania, 50 år.

Den 31. mars fyller str. Ragnhild Andersen, medlem av
Rebekka Loge nr. 9 Caritas, 75 år.

OSLO

ANNIK CHRISTOPHERSEN

Manufaktur. Damekonfeksjon. Tricotage.

Arendalsgt. 16 - Oslo.

Telefon 37 27 76.

ANNA LARSEN

DAMEFRISØR

Hud-, Hånd- og Fotpleie.

Karl Johansgt. 23 II.

Telefon 42 67 57.

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

Restauranten med
det gode lunsjbord

Stortingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis à vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 37 00 01

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning
Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen
Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.